

Fındık Faresi'nin Kapı Zili

Ebru Mina TOMURCUK

Fındık Faresi'nin Kapı Zili

Ebru Mina TOMURCUK

Yaşı meşe ağacının altındaki bir oyukta Hazel adında küçük bir fındık faresi yaşardı. Evi minicik ve sıcacıktı; yuvarlak bir kapısı ve yosunlu bir paspası vardı. Hazel misafirleri çok severdi, ama kapısına her vuruş gök gürültüsü gibi gelirdi. Zıplar ve çayını dökerdi. "Ah canım," diye iç çekti, "arkadaşlarımla merhaba demesi için daha yumuşak bir yol bulmalıyım."

Hazel patileriyle h nerliydi. Cebi minik aletlerle dolu, g k mavisi bir  nl k giyerdi. Keser, yapıştırır ve kurcalardı.  nce kapının  st ne k   k bir  ıngırak astı. Ama r zg r esince b t n gece  ın  ın  ınladı. Sonra  ekmek i in yumu ak bir ip denedi. Ama patiler i in fazla kaygandı. "Hmm," dedi Hazel, g zl   n  d zeltirken. "Bir kapı zilinin tam do ru sese ihtiya ı var."

Bir sabah, komşu bir tavşan zıplayarak geçti. Uzun kulakları her sese kıpırdıyordu. "Günaydın, Hazel!" diye seslendi. "Ziyarete geldim, ama kapıyı çok yüksek sesle çalmak istemedim. Kapın çok küçük, duvarların çok ince." Hazel gülümsedi. "İşte benim sorunum da bu!" dedi. "Yumuşak çalan bir kapı zili icat etmeye çalışıyorum." Tavşanın sıcak kahverengi gözleri parladı. "Ne güzel bir fikir!"

Tam o sırada, yosunlu paspasın üstüne parlak yeşil bir böcek kondu. Kabuğu bakır gibi ışıldıyor, kehribar gözleri pırıldıyordu. "Yumuşak bir sestten bahsettiğini duydum," dedi. "Benim adım Barnaby. Ben bir böceğim ve yumuşak sesler hakkında bir iki şey bilirim." Minik kahverengi alet kemerini hafifçe düzeltti. "Yardım edebilir miyim?" Hazel patilerini birbirine vurdu. "Ah, evet, lütfen!"

Barnaby ipinden küçük bir büyüteç çıkardı. Hazel'in çingırağını dikkatle dinledi. "Fazla teneke gibi," dedi. İçi boş bir meşe palamuduna tıklattı. "Fazla güm güm." Sonra bir örümcek ipeği gördü. "İşte! Bunu deneyelim." İpeği minik bir çerçevenin üzerine gerdiler. Hazel ipeği çekince yumuşak, tatlı bir notayla mırıldandı. "Bu çok güzel!" diye fısıldadı.

Ama ip fazla narinmiř. Ertesi gn koptu. "Daha gçl bir řey lazım," dedi Barnaby. Yakındaki bir sazlık parçasına uętu ve ince, esnek bir sap getirdi. Onu minik ięnelerle kapiya sabitlediler. Tıklatılınca yumuřak bir ting sesi ęıkardı. Hazel'in yz gld. "Bu ęok daha iyi!" Ama rzgr esince kendi kendine ting ting etti. "Hmm," dedi Barnaby. "Bir rtye ihtiyaımız var."

Kalkan olarak minik bir mantar şapkası denediler. Sesi fazla boğdu. Bir yaprak denediler, ama yüksek sesle hışırdadı. "Salyangoz kabuğu nasıl olur?" diye önerdi Hazel. Boş bir kabuk bulup sazın üstüne sabitlediler. Tıklatılınca yumuşak, yuvarlak bir ding-dong sesi çıktı. "Tam doğru!" diye bağırdı Barnaby. Tekrar tekrar denediler. Her ding-dong yumuşak ve netti.

Komşu tavşan ziyarete geldi. Salyangoz kabuğu kapı ziline tıklattı. Ding-dong! "Ah, ne güzel bir ses!" dedi. "Beni hiç ürkütmedi." Çay içmek için içeri zıpladı. Kısa süre sonra bir köstebek komşu sürünerek geldi. Yuvarlak yeşil bir şapka takmış, küçük bir çanta taşıyordu. Büyük pembe patisiyle kapı ziline tıklattı. Ding-dong! "Bunu ben bile duyabiliyorum," dedi yumuşakça. "Yeraltı evim için mükemmel."

Hazel ve Barnaby çok sevindiler. "Herkesin yumuşak bir kapı zili olmalı," dedi Hazel. "Ama her ev farklı." Köstebeğin kapısı yuvarlak ve alçaktı. Tavşanın kapısı uzun ve dardı. Bu yüzden Hazel ve Barnaby her biri için özel bir kapı zili yaptılar. Köstebek için yumuşak bir güm sesi çıkaran içi boş bir kök kullandılar. Tavşan için mırıldanan gerilmiş bir çimen yaprağı. Her biri tam doğru çalışıyordu.

Haber minik mahallede yayıldı. Kısa süre sonra bir tarla faresi ailesi geldi. Dikenli sırtlı bir kirpi bir tane istedi. Yavaş bir salyangoz bile kabuğu için kapı zili istedi. Hazel ve Barnaby birlikte çalıştılar, ölçtüler ve denediler. Barnaby'nin alet kemeri minik dişlilerle şingırdıyordu. Hazel'in önlük cebi yedek parçalarla doluyordu. Bütün gün gülüp kurcaladılar.

Bir öğleden sonra meşe ağacından güçlü bir rüzgâr esti. Dalları salladı, kapıları sarstı. Hazel'in kapısındaki salyangoz kabuğu kapı zili çılgınca sallanmaya başladı. Ding-dong-ding-dong! Durmadan çaldı. Hazel kulaklarını kapattı. "Ah hayır! Rüzgâr çok güçlü!" Barnaby büyütecine sıkıca tutundu. "Bir rüzgâr siperi lazım," dedi. "Yumuşak tıklatmayı geçiren ama rüzgârı dışarıda tutan bir şey."

Düşündüler, düşündüler. Sonra Hazel'in aklına bir fikir geldi. "Önüne minik bir yosun perdesi koysak nasıl olur?" dedi. "Rüzgâr onu kıpırdatır, ama bir pati içinden geçebilir." Yumuşak yosunlar toplayıp kapı ziline üstüne astılar. Rüzgâr esince yosun sallandı ama zil sessiz kaldı. Tavşan tıklatınca yosun aralandı ve ding-dong! İşe yaradı! "İyilik ve takım çalışması," dedi Barnaby, "en iyi buluşları yapar."

Kısa süre sonra her minik evin tam doğru çalan bir kapı zili oldu. Köstebeğinki yeraltında yumuşakça güm güm etti. Tavşaninki neşeli bir melodi mırıldandı. Tarla farelerinin minik bir çingırağı vardı. Hazel'in salyangoz kabuğu zili ise ding-dong diye yumuşak ve net çaldı. Komşular yüksek sesle kapı çalmadan ziyaret ettiler. Meşe palamudu çayı ve çekirdekli kekler getirdiler. Hazel'in minik evi her zaman arkadaşlarla ve yumuşak, neşeli seslerle doluydu.

Bir akşam tavşan ve köstebek ziyarete geldiler. Minik ahşap bir tabela getirdiler. Üzerinde şöyle yazıyordu: "Fındık Faresi'nin Kapı Zili — Yumuşakça Çalın." Hazel onu kapısının üstüne astı. "Teşekkür ederim," dedi. "Ama onu mükemmel yapan Barnaby'ydi." Barnaby parlak kabuğunun altında kızardı. "Birlikte yaptık," dedi. Ve hep birlikte çay içmek için oturdular, dostluğun yumuşak ding-dong sesini dinleyerek.

O günden sonra Hazel'in kapı zili sık sık çaldı. Her ding-dong, bir arkadaşın merhaba demeye geldiği anlamına geliyordu. Ve her seferinde Hazel gülümsedi. Gerçek bir ihtiyaçtan doğan küçük bir fikrin harika bir şeye dönüşebileceğini öğrenmişti. İyi kalpli bir böcek ve yardımsever komşularla, yumuşak kapı zili bütün minik mahalleyi daha mutlu bir yer yapmıştı.

Ve eęer bir gn yaşı meşe aęacını ziyaret ederseniz, kulak verin. Yumuşak bir ding-dong, ardından gk mavisi nlkl kk bir fındık faresinin kapısını atıęını duyabilirsiniz. Sizi ay imeye davet eder ve en iyi buluşların bir ihtiyala ve bir arkadaşıla başıladıęını grrsnz. Son.